

روزنه

قفلی که امسال هم بازنشد

● **مهسا جزینی**؛ دو سال از آمدن دولت جدید هم گذشت اما قفل در خانه احزاب گشوده نشد. دری که در دولت احمدی‌نژاد بسته شده بود امید می‌رفت که در دولت جدید دوباره به روی احزاب باز شود، اما نشد. علت عمده آن هم به کارشکنی بخشی از اصولگرایان بازمی‌گردد. آنها تمایلی به جمع‌شدن دوباره زیر یک سقف در کنار اصلاح‌طلبان ندارند و برای همین بهانه‌های مختلفی می‌آورند. یکی به‌دنبال باشگاه احزاب است دیگری می‌گوید که ما نمی‌توانیم با اصلاح‌طلبان کنار بیاییم، دیگری مدعی است که اصلاح‌طلبان خانه احزاب را محل نفوذ خود کرده بودند و حالا ترس از تکرار آن دارند. نخستین قدم برای بازگشایی، برگزاری، مجمع عمومی است. فروردین ماه امسال بود که امرالله شیخانی عضو کمیته اجرایی احبای خانه احزاب گفته بود که اگر امضاها به ۷۰ برسد مجمع عمومی «خانه احزاب» برگزار می‌شود. در آن زمان ۴۰ تشکل سیاسی موافقت خود را با برگزاری مجمع عمومی اعلام کرده بودند و تنها ۳۰ امضای دیگر باقی مانده. حالا یک‌سال از آن ماجرا گذشته و هنوز مجمع عمومی تشکیل نشده است. در میان اصولگرایان، حزب مؤتلفه مخالف سفت‌وسخت بازگشایی خانه احزاب است. «اسدالله بادامچیان» عضو شورای مرکزی این حزب همان زمان گفته بود: «خانه احزاب یک اسم بدنام است؛ اصلا بگذارند لانه احزاب» به‌نظر می‌رسد یکی از نگرانی‌های برخی احزاب اصولگرا با توجه به تجربه قبلی این است که در خانه احزاب دست‌پایین را داشته باشند و در شورای مرکزی رای کمی به‌دست آورند. اگرچه قاعده دموکراسی بر مبنای مقبولیت و رای اکثریت است اما اصلاح‌طلبان حاضر شده‌اند در اینجا هم یک قدم کوتاه بیایند و برای اینکه نظر این دسته از سیاستور را تأمین کنند، شورای مرکزی را سهمیه‌بندی کنند. به این شکل که برای هر گرایش سیاسی سهمیه‌ای برابر، در شورای مرکزی خانه احزاب تعیین شود. به عنوان نمونه اگر شورای مرکزی ۲۱ عضو دارد، هر طیف سیاسی سهمی برابر در شورا داشته‌باشد. به این شکل که هفت عضو از گرایش چپ، هفت عضو راست و هفت عضو هم از میانه‌روها حضور داشته‌باشند. پیشنهادی که به نظر منطقی و منصفانه می‌رسد، اما اصولگرایان به این اصل قانع نیستند و بیشتر می‌خواهند؛ بیشتر که نه، گویا اصلا نمی‌خواهند خانه احزابی وجود داشته‌باشد. بسیاری اما معتقدند که کارشکنی برخی اصولگرایان به‌ویژه حزب مؤتلفه و در راس آن بادامچیان بر سر گشایش دوباره خانه احزاب به مایهت ماجرا و تا حدی شخصی‌کردن آن بازمی‌گردد. آنها می‌ترسند که حتی در صورتی که سهمی برابر هم در شورای مرکزی داشته‌باشند اما در خانه احزاب نفوذ رای نداشته‌باشند. به طور نمونه آیت‌الله موسوی‌تریزی رئیس پیشین خانه احزاب معتقد است: «مشکل اینها این است که اکثریت نبودند و آقای بادامچیان رئیس نمی‌شد. درحالی‌که در میان خودشان (اصولگراها) هم آقای بادامچیان رای کمی داشت؛ یعنی رای آقای غفوری‌فرد همیشه بیشتر از آقای بادامچیان بود. آقای دکتر میرمحمدی هم یکی، دو دوره‌ای که آمدند بیشتر از آقای بادامچیان رای آوردند؛ آقای بادامچیان در خود اصولگرایان هم کمتر رای داشت.» در نهایت بعد از اماواگرهای مختلف قرار شد که تیرماه به‌منظور تصمیم‌گیری درباره تاریخ برگزاری مجمع عمومی و انتخابات شورای مرکزی، نمایندگان احزاب اصولگرا و اصلاح‌طلب یک پی‌گیر احیای خانه احزاب هستند تشکیل جلسه دهند. اما خبری از این جلسه هم نشد. در یکی از آخرین اظهارنظرها حسین کاشفی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب و رئیس دوره پنجم «خانه احزاب» گفته است که «اسناد و مدارک «خانه احزاب» را که پیش از این مسوولان وزارت کشور دولت قبل مصادره کرده بودند، تحویل گرفتیم و در فرصت مناسب پیگیری‌های لازم را برای برگزاری مجمع عمومی ادامه خواهیم داد.» او همچنین گفته بود که خوشبختانه در این مورد و درخصوص انتخابات مجمع عمومی موافقت‌های لازم را از وزارت کشور گرفتیم و مشکلی از لحاظ قانونی پیش‌رو نداریم. مشکل اما از جای دیگری است؛ از ناحیه برخی اصولگرایان. سال ۹۳ هم به پایان رسید و مجمع عمومی خانه احزاب برگزار نشد. باید منتظر ماند و دید این قفل بالاخره در سومین سال دولت تدبیروامید باز می‌شود یا نه.

ادامه از صفحه ۶

سفر ۴روزه کمال خرازی به مسکو

بخشی از طرح ما، گفت‌وگوی ملی است. درواقع چیزی که امروز، مسکو دنبال می‌کند، بند «دو» طرح سیاسی ایران است. ما با روس‌ها راجه‌به ضرورت گفت‌وگوی ملی در سوریه به توافق رسیده‌ایم. ما معتقدیم برای حل سیاسی مساله سوریه، چندپیش‌فرض باید وجود داشته باشد و چندگام اساسی باید برداشته شود. اول اینکه، همه کشورها در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی به راه‌حل سیاسی باور داشته باشند. دوم، برای اینکه این راه‌حل سیاسی به نتیجه برسد، شاهبیت راه‌حل سیاسی این است که مردم سوریه خودشان بتوانند تصمیم بگیرند و سرنوشتشان را انتخاب کنند، نه در قالب‌های تصنعی، بلکه در شرایطی کاملاًطبیعی و واقعی. برای اینکه مردم بتوانند تصمیم بگیرند، باید فرصت داشته باشند که به زندگی طبیعی خود برگردند، مردمی که آواره شده‌اند.»

نگاهی به عملکرد منتقدان روحانی در ۱۸ماهگی دولت

رنج ناگزیر

علی ذهابی

دولت تدبیروامید در ۱۸ماهگی عمر خود به سر می‌برد. بسیاری از صاحب‌نظران، آرای ریخته‌شده در صندوق حسن روحانی را نوعی رفتارندوم برای تغییر در سیاست‌های قوه مجریه تحلیل می‌کنند. البته فارغ از اینکه بسیاری هم این آرا را به‌نوعی مخالفت با رویکرد دولت محمود احمدی‌نژاد می‌دانند. اما هر چه هست امروز دولت با «مطالباتی» مطرح‌شده از سوی «مردم» و «شعارهایی» از سوی سکان‌دار آن یعنی «حسن روحانی» به‌عنوان رئیس جمهوری یازدهم جمهوری اسلامی ایران مواجه است. مطالبات و شعارهایی که در بسیاری از زمینه‌ها از هم فاصله‌ای «معنادار» دارند و در برخی موارد «کم» و در مواردی هم این فاصله «برداشت» شده است. هرچند برای قضاوت عملکرد دولت هنوز کمی زود است.

اما آنچه که پیداست، مردم برای تغییر شرایط موجود کشور در ۲۴خرداد ۹۲ به پای صندوق‌های رای آمدند. تا خود را از تجربه دوباره محمود احمدی‌نژاد برهانند. تجربه‌ای که کام بسیاری از مردم را «تلخ» کرده است. روحانی در گزارش ۱۰۰روزه خود عنوان کرده بود، فکر نمی‌کرده کشور تا این اندازه دچار مشکل باشد. او آن زمان به خزانه خالی، بدهی‌های خارجی، تحریم‌های گسترده و سیل‌های بدون گندم اشاره کرده بود. اینها البته جدای از بحث فسادهای مالی و اداری گسترده در دولتی است که رییسش آن را «پاک‌ترین دولت‌ها» خوانده بود.

نکته‌ای که به آن باید توجه داشت این است که مشکلاتی که دولت حسن روحانی در طول ۱۸ ماه فعالیت خود با آن مواجه بوده است چیست؟ **سایه فشارهای داخلی بر سر مذاکرات** از همان روزهای آغازین دولت با انتقال پرونده هسته‌ای از شورای‌عالی امنیت ملی به وزارت امور خارجه؛ مسوول مذاکرات هسته‌ای ایران با ۵+۱ مشخصا محدوداد ظریف شد. مذاکرات سخت و نفس‌گیری که توانست تحریم‌های تازه را علیه ایران متوقف و بخشی از این تحریم‌ها را تعلیق کند؛ مذاکراتی دشوار زیر سایه فشار جریان‌های داخلی و خارجی. آتهایی که منافع گروهی و حزبی‌شان را در مخالفت با سیاست‌های دولت می‌بینند و «پاشنه آشیل» انتقادات تددشان را به مذاکرات هسته‌ای پیوند داده‌اند. انتقاداتی که گاه با برافرشتن بلبوردهای «صدافت آمریکایی» بر دیوارهای شهر نمایان می‌شود و گاه به اعتراض شدید نسبت‌به قدم‌زدن وزرای امور خارجه ایران و آمریکا، ظریف و «کری» در حاشیه مذاکرات کشاند می‌شود.

انتقادات تندی که بارها کاسه صبر حسن روحانی را لبریز کرده است. رئیس جمهوری در هفتمین جشنواره بین‌المللی فارابی با اشاره به انتقاد از قدم‌زدن ظریف و کری گفته بود: «حالا ممکن است ایراد بگیرند و بگویند تند و کند راه رفته، کشش کج بوده یا عینکش طوری بوده است، اینها حرف نشد.»

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه «به پیغمبر با آن عظمت‌اش گفته شد قلبت محکم و استوار در برابر فشارها قرار بگیرد و این یعنی او هم نیازمند است»، افزوده بود: «حالا برای یک بشر عادی نیز طبیعی است که این‌طور باشد. حال شما بدانید وقتی به میدان می‌رفتیم که همه دنیا دوربینش را به رویمان زوم کرده بود، مهم است که آن طرفی‌ها برای جمع خودشان کف می‌زنند و این طرفی‌ها معلوم نیست چه می‌کنند و گاهی برای آن طرفی‌ها کف می‌زنند. بعد می‌گویم چرا برای آنها کف می‌زنید می‌گویند انتقاد چیز خوبی است. باید گفت خدا «عقل سالم» را به بدن سالم بدهد.»

روحانی با بیان اینکه «معنی انتقاد، هو کردن، تهمت و تخریب نیست»، عنوان کرده بود: «انتقاد یعنی راه را بهتر نشان‌دادن، نه‌اینکه به نام انتقاد، حزب و جناح با تخریب کردن به منافع ملی ضربه زد. درحالی‌که جناح ذیل منافع ملی و مصلحت ملی تعریف می‌شود.»

من روحانی هستم؟

فیلم جنجالی «من روحانی هستم» دانست. فیلمی که علی لاریجانی، رئیس‌مجلس شورای اسلامی آن را «دروغ بزرگ به تاریخ» خواند و هدف سازندگان آن را «انتقام انتخاباتی» دانسته بود. پیشینه این مستند به قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری می‌رسید. مستندی که با پیگیری‌های «شرق» نهایتا مشخص شد کارگردان آن هرگز فردی که معرفی کرده بودند، نبوده است. «معصومه نبوی» کارگردان جعلی این فیلم جنجالی بود که با وجود مصاحبه‌های متعدد منتسب به او، هیچ تصویری از او در رسانه‌ها منتشر نشد. کارگردان مورد نظری که در دسترس نبود و هرگز کارنامه‌ای از او در نهادهای صنفی و دولتی حوزه بینمایي کشور از فیلم اولی‌ها گرفته تا حرفه‌ای‌ها به ثبت نرسیده است.

«من روحانی هستم»، مستندی است که آذرمه سال ۹۲ توسط «گروه چندرسانه‌ای شفق» ساخته شد و به مدد «صداسیما» با پخش بخش‌هایی از آن در برنامه‌های خبری در ماه‌های آغازین سال ۹۳ سرودایی به راه انداخت. رئیس‌جمهوری آن زمان درباره این مستند گفته بود که هدف از این تخریب‌ها به‌حاشیه‌کشاندن دولت است و او فعلا بنایی برای پاسخ دادن به این هجمه‌ها ندارد. با اینکه سازندگان این فیلم عنوان کرده بودند قسمت‌های دوم و سوم این مستند جنجالی منتشر خواهد شد، هرگز این اتفاق نیفتاد.

بادانتقاد از بهارستان

اما فشارها بر دولت فقط از سوی جریان‌های بی‌نام‌ونشان صورت نگرفته است هر چند حسن روحانی بارها از منتقدان دولت خواسته بود به شناسنامه حرف بزنند. مهم‌ترین منتقدان شناسنامه‌دار دولت را می‌توان نمایندگان مجلس شورای اسلامی و صداسیما دانست. مجلسی‌هایی که در تذکر، طرح سوال، دادن کارت زرد و استیضاح به وزرای دولت از هیچ اقدامی کوتاهی نکرده‌اند. صدور بیانیه‌های مختلف به بهانه‌های متعدد علیه دولت شهادی دیگر بر این ماجراست. به گفته معاون پارلمانی رئیس‌جمهوری نمایندگان مجلس تا انتهای دی‌ماه سال جاری ۱۵۸۸ «سوال» برای پرسیدن از اعضای کابینه حسن روحانی طرح کرده‌اند که ۲۴ مورد آن به صحن علنی کشیده شده است. مجید انصاری همچنین عنوان کرده بود: «نمایندگان مجلس ۱۰ «کارت زرد» به وزیران داده‌اند. او خبر داده بود که در همین مدت ۶۲۰۴ «تذکر» به دولت یازدهم داده شده که ۵۳۲۲ تذکر سهم وزیران و مخاطب ۸۸۲ تذکر هم شخص رئیس‌جمهوری بوده است. گشتی است رضا فرجی‌دانا، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری با استیضاح مجلس از کابینه دولت کنار گذاشته شد. حذف دانا پس از آن صورت گرفت که دولت پیگیری‌های جدی در پرونده بورسیه‌های غیرقانونی در دولت گذشته را دنبال می‌کرد.

تنهایی دولت در رسانه ملی

ماجرا اما به اینجا ختم نمی‌شود. رمزگشایی رئیس‌جمهوری و اعضای کابینه از فشار صداسیما بر دولت نشان از روابط غیرعادی این دو نهاد ملی داشته است. هر چند برخی برخورد‌ها آن چنان عیان بوده که نیازی به رمزگشایی ندارد. تاخیر در برنامه زنده گفت‌وگوی ویژه رئیس‌جمهوری با مردم شهادی برای اثبات وجود این فشارها است. انتقادهای متعدد حسن روحانی از عملکرد صداسیما تاییدی بر این ماجراست. او مردادماه سال‌جاری در دیدار با اعضای شورای اداری استان اردبیل گفته بود: «رسانه ملی حاضر نیست خدمات دولت را برای مردم تبیین کند و دولت از لحاظ تبلیغاتی دست‌تهداست.» رئیس‌جمهوری درباره چرایی اینکه نمی‌گذارد همه خدمات دولت برای مردم تبیین شود، گفته بود به‌موقع سخن خواهد گفت. او عنوان کرده بود: «مردم بارها به من می‌گویند می‌دانیم چه کسانی و کجاها و چرا شما را اذیت می‌کنند، شما راهتان را ادامه بدهید.» روحانی خطاب به مدیران صداسیما افزوده بود: «چرا صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی و رسانه‌های خارجی باید بگویند که کار دولت ایران در عرصه اقتصاد در تاریخ کشورهای درحال‌توسعه کم‌نظیر

سیاست

بوده و چرا صداسیما نکوید؟»

علی یونسی، دستیار ویژه رئیس‌جمهوری نیز با بیان اینکه «رئیس‌جمهوری از عملکرد صداسیما راضی نیست» گفته بود: «متأسفانه صداسیما در جایگاه «رسانه اپوزیسیون» نسبت به دولت عمل می‌کند.» همچنین عبدالرضا رحمانی‌فضلی، وزیر کشور به «شرق» گفته بود: «رئیس‌جمهوری در برخی موارد از عملکرد صداسیما «گله‌مند» است.» مصطفی پورمحمدی، وزیر دادگستری هم با انتقاد از «برنامه‌های تخریبی» صداسیما علیه دولت، عنوان کرده بود که آن‌قدر تعداد این برنامه‌ها زیاد شده است که دیگر از خیر رسانه ملی گذشته‌ایم.

محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت اما در آخرین واکنش به عملکرد صداسیما از رئیس‌جدید این سازمان، «محمد سرفراز» خواسته بود تا در برنامه‌ها و عملکردش «تجدید نظر» کند. او گفته بود: «گاهی احساس می‌شود که از رویکرد ملی در رسانه ملی صحبت نمی‌شود.»

باید منتظر ماند و دید که آیا روزهای پیش رو برای دولت زیر سایه خط‌بندی‌های سیاسی در

صداسیما می‌گذرد یا خیر. «رفتارهای جناحی» که در روزهای پایانی بهمن‌ماه سال‌جاری «عزت‌الله ضرغامی»، رئیس‌سابق صداسیما در پاسخ به سوال «ایلنا» که از اصلی‌ترین انتقادات به ریاست شما در سازمان صداسیما نادیده‌گرفتن یک جناح سیاسی در برنامه‌های رسانه‌ملی است، گفته بود: «آن مساله در چارچوب اهداف صداسیما بود.» هرچند او پس از انتشار صحبت‌هایش در رسانه‌ها آن را تکذیب کرد.

۳۰ ماه دیگر به پایان عمر دولت یازدهم باقی مانده است. امیدی به هموارشدن «راه دشوار» پیش پای دولت، در عرصه خارجی و داخلی به‌دلیل مشکلات گسترده به‌جا مانده از گذشته نیست. حداقل تا پایان دوره اول ریاست‌جمهوری حسن روحانی؛ اگر فرض را بر این بگیریم که او هم رئیس‌دولت دو دوره‌ای جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. به‌نظر می‌رسد در هوای «گرگ‌ومیش» این سال‌های سیاست در ایران دولتی‌ها باید چشم‌ها و گوش‌های‌شان را تیزتر کنند. شاید این‌گونه بتوانند به سلامت از این «موانع» عبور کنند.

IEON
Since 1960

Respecting you is our business.

Oil Painting of Mr. Leon, founder of Leon restaurants by Ms. Sedik Adamian (1950)
نقاشی رنگ و روغن از آقای لئون مؤسس رستوران لئون توسط خانم سدید آدامیان(۱۹۵۰)
رستوران لئون درسال ۱۹۶۰ میلادی در تهران، خیابان آبان جنوبی تأسیس گردید و هم اکنون با داشتن دو شعبه دیگر (فرشته، سام سنتر و نیاوران) با مدیریت همان خانواده به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

سال نو مبارک

منهای بایتخت

پرداخت حق‌الوکاله ۲۰۰میلیاردی توسط یک‌واحد‌صنعتی در اراک

● **اراک-ایلنا:** یکی از واحدهای بزرگ صنعتی استان مرکزی به وکیل خود حق‌الوکاله ۲۰۰میلیاردریالی پرداخت می‌کند. پس از شکایت اداره محیط‌زیست استان مرکزی از یکی از واحدهای بزرگ صنعتی این استان و چندین تجمع اعتراض‌آمیز مردم اراک، این واحد صنعتی از وکبلی دعوت به همکاری می‌کند تا نامبرده برای اثبات عدم آلایندگی زیست‌محیطی واحد یادشده اقدامات لازم را در محاکم انجام دهد. در این راستا این وکیل رقم هفتگی را طلب کرده که به گفته برخی منابع آگاه رقمی در حدود ۲۰۰میلیاردریال درنظر گرفته شده و تاکنون بخشی از آن نیز پرداخت شده است. براساس قرارداد تنظیمی این وکیل با واحد صنعتی یادشده، قرار است درصدی از منافع ادامه تولید خط‌های صنعتی مورد اعتراض اداره محیط‌زیست منتفع شود که باعث آلایندگی وضعیت اراک شده و این شهر را تبدیل به یکی از قطب‌های سرطان در کشور کرده است. گفتنی است چندی‌پیش نیز حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای از دستگیری وکبلی با قراردادی ۳۲میلیاردتومانی که با دستگاهی دولتی منعقد کرده بود، خبر داد.

گاز تا نیمه‌سال ۹۵ به‌زاهدان می‌رسد

● **زاهدان-ایستا:** علی‌اوسط‌هاشمی، استاندار سیستان‌وبلوچستان؛ فرمانداران و بخشداران استان باید با جلب اعتماد مردم برنامه‌های توسعه‌ای و عمرانی استان را به جایگاه خود در عرصه ملی برسانند. با تخصیص ۵۰میلیاردتومان در سال آینده و تأمین لوله‌های موردنیاز، کار گازرسانی به مرکز و شمال استان از ایرانشهر سرعت می‌گیرد و تا نیمه‌سال۹۵ گاز به زاهدان می‌رسد.

لرستان رتبه آخر وقوع جرایم خشن در کشور

● **خرم‌آباد-فارس:** سعید شاهرخ، معاون سیاسی امنیتی استاندار لرستان؛ استان لرستان رتبه سی‌ویکم را در بحث وقوع جرایم خشن در کشور دارد. امروز دولت مصمم به ترویج امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر در جامعه است و مجموعه دولت در استان لرستان نیز خود را موظف به احیای این فرهنگ ارزشمند می‌داند.

فرشته: سام سنتر- طبقه ۸
تلفن: ۲۲۶۵۳۸۴۱

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی درازشیب
تلفن: ۰۲۷۷۲۴۲۰۰-۲۷۷۲۴۲۰۰

www.leon1960.com

آبان جنوبی: خیابان کریم خان زند
خیابان آبان جنوبی، نبش چهارراه ورشو
تلفن: ۰۸۸۹۰۴۶۷۵-۸۸۹۳۰۴۶۳